

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Quartus. Quis sit modus inueniendi proprium statum mysticum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

modi vicissitudine, maiorem in omnibus cautelam, malarum inclinationum mortificationem, virtutum appetitum, & amoris perfectionem, paulatim inferat.

Cum etiam vnicuique seminetur proprium corpus, propter varia illius accidentia, scilicet naturæ melancholiam, tribulationem aliquam magnam, passionum inordinatarum vehementiam, mentis hebetudinem; ac etiam diuinam multimodam dispositionem, spiritusque depurationem, sæpè mysticus inordinatè turbatur, aut improporcionado modo in operationibus internis procedit: in tantum, vt facillimè, sicut ab intellectu ordinis practici; ita etiam ab eius executione deficiat. præsertim quod habeamus thesaurum in vasis fictilibus, & quamplurimis incommodis, tam corporis, quam animæ subiectum, ita vt vel idè inter sanctos eius nemo immutabilis sit. vnde etiam vsque ad statum Transformationis, frequens sit interruptio fruitionis mysticæ, ita vt piæ animæ, in toto suo habere, viuere, & operari, ex integro, ac iuxta intimum spiritus desiderium non sit satisfactum. Deus enim autor gratiæ, & donorum supernaturalium, in suis operationibus ordinatè, ad instar naturæ, à minus perfecto, ad magis perfectum ascendendo, deducit: & labentibus annis charitatem ordinat, dans gratiam secundum mensuram donationis Christi, & annos Pauli, qui cum esset paruulus, loquebatur vt paruulus;

cum autem factus esset vir, euacuauit ea, quo erant paruuli, & cum vidisset per speculum in ænigmate, tandem raptus in paradysum, audiuit arcana verba, quæ non licet homini loqui.

Quapropter, si mysticus non procedat, eo quo traditur practico ordine, non est, quod tam remoram sui profectus admiretur, aut de nostra deductione, vacillantem animum concipiat; quam quod arcana cordis sui penitiùs inspiciat, ibidemque inuentas impedimentorum illaqueationes, dissoluat, pro virili conatu emendet; semperque ad anteriora se se extendat, si quo modo tandem aliquando comprehendat, in quo & comprehensus est, in Christo IESV Domino nostro. hæc autem vt faciliora euadant, consequenter dicendum erit,

Quis sit modus inueniendi proprium statum practicum.

ARTICVLVS QVARTVS.

Altiora a te ne quæsieris, & fortiora te ne scrutatus fueris. ac si diceret, ô pia anima, inordinato appetitui, quo etiam ad diuina fertur, ea solet inesse ambitio, vt supra fortem, statum, & conditionem, sibi proportionatam facillè efferatur; præsertim, quando inter æquales, alijs præstare, animus gliscit, vel (quod periculosum esse consuevit,) si vtrò se se ingerens, magistrum spiritualem

Q 2

se ip-

se ipsum quis constituat, eo pietatis velamine, naturæ libertatem, & commoda consecutus; præcipuè cum deuoto scæmineo sexu: tum enim altiora scrutari, & quærere, vt nociuum quid, caueri debet.

Qui verò ex toto corde per diuini amoris auxilia, naturæ vitia superare, & virtutis studia sectari contendit, is profecto diligenti cura quærere, & scrutari debet omnia, & singula, quæ proprium statum concernere videntur; quamuis illa sint, quæ vel de infimis, vel de perfectissimis statibus, & operationibus scripta leguntur. quod quidem vt vtiliter fiat, & morali certitudine mysticus quilibet statum suum proprium inueniat, illique in operationibus se rectè conformet; ab initio primæ partis omnia legat oportet, quo vsque ea inuenerit, quæ propriam interiorè dispositionem explicant, & depingunt: ita vt nec ex præcedentibus, nec ex sequentibus perlectis ita moueatur, sicut verbi gratia, ex ijs quæ in statu contemplationis affirmatiuæ habentur. tunc enim certum est signum, ipsum statum meditationis, & adspirationis excessisse; statum autem Privationis nondum, multoquæ minus statum vnionis attigisse. nec idè talis lectio omittenda est, quod fortè iam à multis annis, vitæ mysticæ initia dederit, aut omnes status primæ, & nonnullos etiam secundæ partis, excefferit. nam diligens eiusmodi

lectio iudicium format, & non tantum vniversalem statuum notitiam, ordinem, & consecutionem; sed etiam conditiones occultas proprii status manifestat.

Ne autem altiora te quæseris; obseruandum erit; quinque substantiales, & magis notabiles esse status, seu modos, ^a vniformiter vt plurimum, in suo interiori operandi, per dies, annos, & tempora. primus est, quando per meditationem, aspirationem, & contemplationem modi affirmatiui, vel negatiui, in Deo intellectus illuminatur, vt voluntas inflammatur; & hic status comparatur statui, in quo fuerunt Apostoli *b* ante Passionem Christi: Subdiuiditur tamen hic status, in alios tres iuxta praxin quotidianam, qua alij in meditationis, alij in adspirationis, alij in contemplationis exercitijs, ac modis, totam vitam vt plurimum, expendunt: aliter nihilominus in singulorum statuum initio, aliter in medio, aliter in fine sese accommodando, vt maiori perfectioni semper locus detur; licet verbi gratia, in statu meditationis, totam vitam expenderent. Secundus est privationis rigorosæ, quando anima in spiritu fortitudinis, capax est, vt omnibus posthabitis solatijs, & pijs deuotionibus, spoliatur. & hic status comparatur statui, in quo fuerunt Sancti Apostoli tempore passionis IESU Christi Domini nostri. Tertius est vnionis, quan-

^a Vt etiam inf. Dec. 1. n. 6. ^b Similia Taul. in Asc. Domini 5. 2.

quando paulatim animum refumit ab habita pressura, ad operationes purè spirituales, & quodammodo cum Apostolis in vnum congregatis, expectat, & expectando orat, spiritum proprium disponit, magnificat, subleuat, & superexaltat: qui quidem status assimilatur temporis, quod interfluxit à resurrectione Christi Domini, vsque ad ascensum eius in cælum. Quartus est, quando in summo status vnionis, post omnes proprii spiritus & subleuationes, tandem accedit subtilissima vacuitas, & simplicissima quædam capacitas, ad susceptionem gratiæ Transformationis per donum sapientiæ supernaturalis; & hic status similis est statui, in quo fuerunt Apostoli, quando iusti sunt in oratione & ieiunio expectare aduentum Spiritus Sancti Paracleti. Quintus est, quando vltima dispositione posita, donum sapientiæ supernaturalis à Deo infunditur, vt deinceps pia anima in amoris exercitio sic possit sicut vult, & sic eius posse, sicut eius velle adiaceat, totaque harmonia omnium potentiarum arridente, aliter in Deo non velit, quam possit: & hic felicissimus status assimilatur statui, in quo fuerunt Apostoli post acceptum Spiritum Sanctum; qui etiam subindè apud eminentiores mysticos, ad gratias præstantiores, scilicet Ecstases, raptus, miracula, & alia huiusmodi, statui sanctorum *b* viatorum propria, eleuatur.

In quocunque ergò horum statuum,

ordinariè, realiter, & cum vitali operatione sese repererit, in eo etiam statum suum habebit, & magis secundum hunc, quam alios, aut præcedentes, aut subsequentes, operari poterit. Vnde etiam ea quæ scribuntur, in, & de alijs statibus, in præsentii ipsam piam animam non afficient, nec vitali gustu mouebunt, tanquam aut præterita, & sic nimis parua; aut tanquam à longè ventura, & possibilia; ad præsens tamen nimis remota. quia verò non sufficit proprium statum practicum inuenisse; consequenter dicendum erit,

De modo vtiliter legendi praxin, ad prosecutionem proprii status.

ARTICVLVS QVINTVS.

Nos non spiritum huius mundi accipimus: c sed spiritum qui ex Deo est, vt sciamus, quæ à Deo donata sunt nobis. ac si diceret, ô pia anima, si quis ea, quæ ad amoris diuini amicitiam faciunt, consequi voluerit; is certè humili corde, & animo demisso accedere debet ad spiritum, qui ex Deo est, suadibilis, ac bonis consentiens; tum enim quæ in mysticis libris leguntur, intelligi solent, quo ita facilè, & subtiliter, (quamuis litteratus quis non fuerit) sciat abscondita illa, quæ à Deo donata sunt, & necessaria ad continuationem veræ, ac realis fruitionis amoris diuini. qui autem spiritum huius mundi accepit, & audaculo ingenij pruritu ad lectionem accedit, vt potè scientia inflatus, longè
Q₃
faciliùs

a Vt infra paraph. 8. a. 5. *b* Inf. Dec. 9. *c* 1. Cor. 2.